

nyttede den ogsaa af Officere til at instruere sig selv efter, saa de bedre mundtlig kunne forklare det for Mandfabet. Jeg anfører blot dette som Eksempel paa, hvorledes man i Krigsministeriet og i hele Hæren har Interesse for, at Mandfabet i denne som i alle andre Henseender skal blive fuldstændig instrueret. Naar der altsaa tales saa meget om, at disse Folk havde Ukendskab til, hvad Straf de kunde paadrage sig, saa tager man fuldstændig fejl. Dertil kommer, at de Folk, som sit de haarde Straffe, have en meget lang Straffeliste, have været straffede meget haardt tidligere for mange forskellige Forbrydelser. Jeg skal ikke her, thi det vilde være mig ubehageligt, læse disse Straffelister op. De stakkels Menneſter ſidde jo nu ude paa Brudsløjelille, og jeg har ligeſaa vel ſom andre Medlidende med dem, men ellers kunde jeg oplyſe, at det ikke var ſaadanne Dydsmonſtre, ſom man maatte har villet gøre dem til. I øvrigt kan jeg for ſaa vidt godt have Medlidende med dem, ſom man jo al Tid har Medføleſe med uhyggelige dømfældte. Jeg kan have Medlidende med en Kone, ſom ſtjæler, fordi hendes Barn ſulter, jeg kan have Medlidende med den Kvinde, der fordi hendes Væmmel af Nærfeste har forladt hende, gaar ſaa vidt i ſin Fortvilelſe, at hun ombringer ſit Barn, jeg kan have fuldstændig Medlidende med alle ſaadanne, men jeg mener dog rigtignok, man maa ſe lidt klarere paa Tingene, og der kan være Omſtændigheder her, ſom gøre, at man dog egentlig kunde unde de Folk deres Straf. Altsaa, man kan have Medlidende med dem, og derfor vil jeg nødig komme ind paa at karakteriſere dem gennem en Oplæsning af Straffelisterne; men jeg kan ſige de Herrer, at de være ret omfattende. Der kan imidlertid, mener jeg, anføres Undſtylninger for dem og ogsaa for Militæretaten, om jeg ſaa maa ſige; man har jo nemlig villet rette det ſom en Bebrejdelse imod Militæretaten, mod de militære Inſtitutioner, mod den militære Straffelov eller Rettergangsforholdet i det hele, at man kom til at ſtraffe et ſaa stort Antal Soldater, jeg tror imidlertid, at man henvender Bebrejdelse paa urette Sted; man ſkulde rette Bebrejdelse til dem, der til daglig Dags gaa og ſøge at opdrage en Mængde unge Menneſter i den Retning, ſom ſaa ſjældent er kommet frem her. Det er dette Strejkevæſen, jeg ſigter til. Man kan beklage, at de Folk virkelig ere blevne ſaa vildledte, at de tro, at det er noget godt at gøre Strejfe, og vilde ſøge at hindre dem, der ikke vilde deltage i Strejfen, for Ekſempel de ſaakaldte Struebrækkere.

Dette har netop været det ſtærpende Moment, at disse Folk have brugt Trusler over for dem, der ikke vilde deltage, og hvor have de lært det? Inden de kom ind i Tjenesten. De kom nu ind uden Spor af Sans for Disciplin, og i den Henseende kan man mærke en overordentlig stor Forandring i visse Garnisoner i den senere Tid. Det er bekendt, hvor vanskeligt det er for Officere ved de enkelte Afdelinger, navnlig ſaadanne, der rekruterer fra Kjøbenhavn og de store Byer, at opretholde den nødvendige Disciplin. Det er bekendt, at der maa anvendes ganſke anderledes ſtarpe Forholdsregler nu end for 10—20 Aar ſiden. Hos Folk, der henhøre til den almindelige Landbefolkning, mærker man derimod ikke noget ſaadant, de komme ind ſom brave og veldisciplinerede unge Menneſter, og derfor er der ſom Regel ikke Tale om den Mængde af Straffe, ſom for Ekſempel ved Ingeniørregimentet her.

Jeg kan derfor beklage de omtalte Folk, at de ere blevne ſaa ſlet opdragte og i deres civile Stilling ere blevne ſaa vildledte, inden de kom ind. Jeg kan beklage, at vor civile Lovgivning ikke er fulgt med Tiden og ikke har Straffe netop for den Slags Ting, jeg her ſigter til, nemlig, hvor det gælder Bold imod andre, der ikke ville rette ſig efter visse Befalinger med Hensyn til Strejfer. Det er et Forhold, ſom er forandret andre Steder, f. Eks. i Italien, hvor der, ſaa vidt mig bekendt, er ſat meget betydelige Straffe og Bøder for dem, der forſøge paa at tvinge Folk ind paa noget, ſom de ikke ſelv vilde. Endnu ſkal jeg ſigge en enkelt Bemærkning til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgbreds (Korsgaard) om Kommandoforholdene ved Ingeniørkorpsen. Han troede at kunne slutte, at den Forandring, der har fundet Sted i Kommandoforholdene der, udtrykte en vis Misbilligelse fra Krigsministeriets Side med, hvad der var paſſeret. Nej, Sagen med Hensyn til Kommandoforholdene er en ganſke anden. Forholdet har nemlig været det, at en Regimentschef har været ſygt omtrent et Aar, fra i Fjor Sommer, altsaa i det mindſte et Aar. Efterhaanden blev det konſtateret, at han ikke kunde helbredes, og derfor maatte han afſtediges. Den Eftermand, han ſkulde have, var den daværende Gouvernør i Beſtindien, Oberſt Arndrup, og han kunde ikke komme her til en beſtemt Tid; i Mellemtiden maatte altsaa næſtkommanderende føre Kommandoen. Da den ny Regimentskommandør kom, overtog han ſelvfølgelig Kommandoen. Det er altsaa gaaget ſin aldeles normale Gang uden Spor af Hensyn til, hvad der er paſſeret ved Ingeniørkorpsen